

Ο περί της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για Διαβίβαση Ποινικών Διαδικασιών (Κυρωτικός) Νόμος του 2000 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 20(ΙΙΙ) του 2000

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ
ΓΙΑ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για Διαβίβαση Ποινικών Διαδικασιών (Κυρωτικός) Νόμος του 2000.

Ερμηνεία.

2. Στον παρόντα Νόμο—

«Σύμβαση» σημαίνει την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για Διαβίβαση Ποινικών Διαδικασιών που έγινε στο Στρασβούργο στις 15 Μαΐου 1972.

Πίνακας.
Μέρος Α.
Μέρος Β.

Το κείμενο της Σύμβασης εκτίθεται στο αγγλικό πρωτότυπο που παρατίθεται στο Μέρος Α του Πίνακα και στην ελληνική μετάφραση στο Μέρος Β του Πίνακα:

Νοείται ότι σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ του κειμένου του Μέρους Α και του Μέρους Β του Πίνακα, θα υπερισχύει το κείμενο που εκτίθεται στο Μέρος Α.

Ένταλμα
σύλληψης.

3.—(1) Σε περίπτωση όπου Συμβαλλόμενο Κράτος γνωστοποιεί στην Κυπριακή Δημοκρατία την πρόθεσή του να διαβιβάσει αίτημα για έναρξη διαδικασιών δυνάμει της Σύμβασης και η δικαιοδοσία των δικαστηρίων της Δημοκρατίας θα βασίζετο αποκλειστικά στις διατάξεις του άρθρου 2 αυτής, δύναται να εκδοθεί ένταλμα σύλληψης του προσώπου εναντίον του οποίου θα αρχίσει η διαδικασία, αν το Κράτος αυτό το ζητήσει.

(2) Ένταλμα σύλληψης δυνάμει του εδαφίου (1) εκδίδεται από Πρόεδρο Επαρχιακού Δικαστηρίου, εφόσον το αδίκημα για το οποίο θα ζητηθεί η έναρξη διαδικασίας θα συνιστούσε αδίκημα αν διαπράττετο στο έδαφος της Δημοκρατίας και νοούμενου ότι πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις που θέτει η Σύμβαση για το σκοπό αυτό.

(3) Ένταλμα σύλληψης που εκδίδεται δυνάμει του εδαφίου (1) αναφέρεται ως «προσωρινό ένταλμα».

Κύρωση της
Σύμβασης.

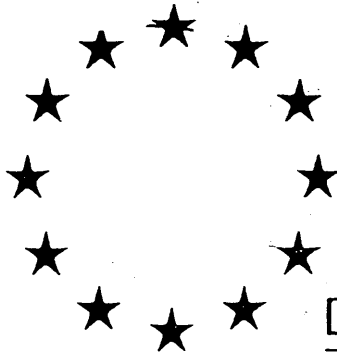
4. Η Σύμβαση της οποίας η προσχώρηση από τη Δημοκρατία εγκρίθηκε με Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με Αριθμό 50.834 και ημερομηνία 17 Δεκεμβρίου 1999 με τον παρόντα Νόμο κυρώνεται, υπό την αίρεση των Δηλώσεων που εκτίθενται στα αγγλικά, στο τέλος του Μέρους Α του Πίνακα και στα Ελληνικά στο τέλος του Μέρους Β αυτού.

323

ΠΙΝΑΚΑΣ

ΜΕΡΟΣ Α

COUNCIL
OF EUROPE

CONSEIL
DE L'EUROPE

N° 73

EUROPEAN CONVENTION
ON THE TRANSFER OF PROCEEDINGS IN CRIMINAL
MATTERS

CONVENTION EUROPÉENNE
SUR LA TRANSMISSION DES PROCÉDURES
RÉPRESSIVES

STRASBOURG, 15.V.1972

EUROPEAN CONVENTION
ON THE TRANSFER OF PROCEEDINGS IN CRIMINAL
MATTERS

CONVENTION EUROPÉENNE
SUR LA TRANSMISSION DES PROCÉDURES
RÉPRESSIVES

ΠΙΝΑΚΑΣ ΜΕΡΟΣ Α

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is the achievement of greater unity between its Members ;

Desiring to supplement the work which they have already accomplished in the field of criminal law with a view to arriving at more just and efficient sanctions ;

Considering it useful to this end to ensure, in a spirit of mutual confidence, the organisation of criminal proceedings on the international level, in particular, by avoiding the disadvantages resulting from conflicts of competence,

Have agreed as follows :

PART I**Definitions****ARTICLE 1**

For the purposes of this Convention :

(a) "offence" comprises acts dealt with under the criminal law and those dealt with under the legal provisions listed in Appendix III to this Convention on condition that where an administrative authority is competent to deal with the offence it must be possible for the person concerned to have the case tried by a court ;

(b) "sanction" means any punishment or other measure incurred or pronounced in respect of an offence or in respect of a violation of the legal provisions listed in Appendix III.

PART II**Competence****ARTICLE 2**

1. For the purposes of applying this Convention, any Contracting State shall have competence to prosecute under its own criminal law any offence to which the law of another Contracting State is applicable.

2. The competence conferred on a Contracting State exclusively by virtue of paragraph 1 of this Article may be exercised only pursuant to a request for proceedings presented by another Contracting State.

ARTICLE 3

Any Contracting State having competence under its own law to prosecute an offence may, for the purposes of applying this Convention, waive or desist from proceedings against a suspected person who is being or will be prosecuted for the same offence by another Contracting State. Having regard to Article 21, paragraph 2, any such decision to waive or to desist from proceedings shall be provisional pending a final decision in the other Contracting State.

ARTICLE 4

The requested State shall discontinue proceedings exclusively grounded on Article 2 when to its knowledge the right of punishment is extinguished under the law of the requesting State for a reason other than time-limitation, to which Articles 10 (c), 11 (f) and (g), 22, 23 and 26 in particular apply.

ARTICLE 5

The provisions of Part III of this Convention do not limit the competence given to a requested State by its municipal law in regard to prosecutions.

PART III

Transfer of Proceedings

Section 1 : Request for Proceedings

ARTICLE 6

1. When a person is suspected of having committed an offence under the law of a Contracting State, that State may request another Contracting State to take proceedings in the cases and under the conditions provided for in this Convention

2. If under the provisions of this Convention a Contracting State may request another Contracting State to take proceedings, the competent authorities of the first State shall take that possibility into consideration.

ARTICLE 7

1. Proceedings may not be taken in the requested State unless the offence in respect of which the proceedings are requested would be an offence if committed in its territory and when, under these circumstances, the offender would be liable to sanction under its own law also.

2. If the offence was committed by a person of public status or against a person, an institution or any thing of public status in the requesting State, it shall be considered in the requested State as having been committed by a person of public status or against such a person, an institution or any thing corresponding, in the latter State, to that against which it was actually committed.

ARTICLE 8

1. A Contracting State may request another Contracting State to take proceedings in any one or more of the following cases :

- (a) if the suspected person is ordinarily resident in the requested State ;
- (b) if the suspected person is a national of the requested State or if that State is his State of origin ;
- (c) if the suspected person is undergoing or is to undergo a sentence involving deprivation of liberty in the requested State ;
- (d) if proceedings for the same or other offences are being taken against the suspected person in the requested State ;
- (e) if it considers that transfer of the proceedings is warranted in the interests of arriving at the truth and in particular that the most important items of evidence are located in the requested State ;
- (f) if it considers that the enforcement in the requested State of a sentence if one were passed is likely to improve the prospects for the social rehabilitation of the person sentenced ;
- (g) if it considers that the presence of the suspected person cannot be ensured at the hearing of proceedings in the requesting State and that his presence in person at the hearing of proceedings in the requested State can be ensured ;
- (h) if it considers that it could not itself enforce a sentence if one were passed, even by having recourse to extradition, and that the requested State could do so.

2. Where the suspected person has been finally sentenced in a Contracting State, that State may request the transfer of proceedings in one or more of the cases referred to in paragraph 1 of this Article only if it cannot itself enforce the sentence, even by having recourse to extradition, and if the other Contracting State does not accept enforcement of a foreign judgment as a matter of principle or refuses to enforce such sentence.

ARTICLE 9

1. The competent authorities in the requested State shall examine the request for proceedings made in pursuance of the preceding Articles. They shall decide, in accordance with their own law, what action to take thereon.

2. Where the law of the requested State provides for the punishment of the offence by an administrative authority, that State shall, as soon as possible, so inform the requesting State unless the requested State has made a declaration under paragraph 3 of this Article.

3. Any Contracting State may at the time of signature, or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, or at any later date indicate, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, the conditions under which its domestic law permits the punishment of certain offences by an administrative authority. Such a declaration shall replace the notification envisaged in paragraph 2 of this Article.

ARTICLE 10

The requested State shall not take action on the request :

- (a) if the request does not comply with the provisions of Articles 6, paragraph 1, and 7, paragraph 1;
- (b) if the institution of proceedings is contrary to the provisions of Article 35;
- (c) if, at the date on the request, the time-limit for criminal proceedings has already expired in the requesting State under the legislation of that State.

ARTICLE 11

Save as provided for in Article 10 the requested State may not refuse acceptance of the request in whole or in part, except in any one or more of the following cases :

- (a) if it considers that the grounds on which the request is based under Article 8 are not justified;
- (b) if the suspected person is not ordinarily resident in the requested State;
- (c) if the suspected person is not a national of the requested State and was not ordinarily resident in the territory of that State at the time of the offence;
- (d) if it considers that the offence for which proceedings are requested is an offence of a political nature or a purely military or fiscal one;
- (e) if it considers that there are substantial grounds for believing that the request for proceedings was motivated by considerations of race, religion, nationality or political opinion;
- (f) if its own law is already applicable to the offence and if at the time of the receipt of the request proceedings were precluded by lapse of time according to that law; Article 26, paragraph 2, shall not apply in such a case;
- (g) if its competence is exclusively grounded on Article 2 and if at the time of the receipt of the request proceedings would be precluded by lapse of time according to its law, the prolongation of the time-limit by six months under the terms of Article 23 being taken into consideration;
- (h) if the offence was committed outside the territory of the requesting State;
- (i) if proceedings would be contrary to the international undertakings of the requested State;
- (j) if proceedings would be contrary to the fundamental principles of the legal system of the requested State;

(k) if the requesting State has violated a rule of procedure laid down in this Convention.

ARTICLE 12

1. The requested State shall withdraw its acceptance of the request if, subsequent to this acceptance, a ground mentioned in Article 10 of this Convention for not taking action on the request becomes apparent.

2. The requested State may withdraw its acceptance of the request :

(a) if it becomes apparent that the presence in person of the suspected person cannot be ensured at the hearing of proceedings in that State or that any sentence, which might be passed, could not be enforced in that State ;

(b) if one of the grounds for refusal mentioned in Article 11 becomes apparent before the case is brought before a court ; or

(c) in other cases, if the requesting State agrees.

Section 2 : Transfer Procedure

ARTICLE 13

1. All requests specified in this Convention shall be made in writing. They, and all communications necessary for the application of this Convention, shall be sent either by the Ministry of Justice of the requesting State to the Ministry of Justice of the requested State or, by virtue of special mutual arrangement, direct by the authorities of the requesting State to those of the requested State ; they shall be returned by the same channel.

2. In urgent cases, requests and communications may be sent through the International Criminal Police Organisation (INTERPOL).

3. Any Contracting State may, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, give notice of its intention to adopt insofar as it itself is concerned rules of transmission other than those laid down in paragraph 1 of this Article.

ARTICLE 14

If a Contracting State considers that the information supplied by another Contracting State is not adequate to enable it to apply this Convention, it shall ask for the necessary additional information. It may prescribe a date for the receipt of such information.

ARTICLE 15

1. A request for proceedings shall be accompanied by the original, or a certified copy, of the criminal file and all other necessary documents. However, if the suspected person is remanded in custody in accordance with the provisions of Section 5 and if the requesting State is unable to transmit these documents at the same time as the request for proceedings, the documents may be sent subsequently.

2. The requesting State shall also inform the requested State in writing of any procedural acts performed or measures taken in the requesting State after the transmission of the request which have a bearing on the proceedings. This communication shall be accompanied by any relevant documents.

ARTICLE 16

1. The requested State shall promptly communicate its decision on the request for proceedings to the requesting State.

2. The requested State shall also inform the requesting State of a waiver of proceedings or of the decision taken as a result of proceedings. A certified copy of any written decision shall be transmitted to the requesting State.

ARTICLE 17

If the competence of the requested State is exclusively grounded on Article 2 that State shall inform the suspected person of the request for proceedings with a view to allowing him to present his views on the matter before that State has taken a decision on the request.

ARTICLE 18

1. Subject to paragraph 2 of this Article, no translation of the documents relating to the application of this Convention shall be required.

2. Any Contracting State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, reserve the right to require that, with the exception of the copy of the written decision referred to in Article 16, paragraph 2, the said documents be accompanied by a translation. The other Contracting States shall send the translations in either the national language of the receiving State or such one of the official languages of the Council of Europe as the receiving State shall indicate. However, such an indication is not obligatory. The other Contracting States may claim reciprocity.

3. This Article shall be without prejudice to any provisions concerning translation of requests and supporting documents that may be contained in agreements or arrangements now in force or that may be concluded between two or more Contracting States.

ARTICLE 19

Documents transmitted in application of this Convention need not be authenticated.

ARTICLE 20

Contracting Parties shall not claim from each other the refund of any expenses resulting from the application of this Convention.

Section 3 : Effects in the requesting State of a request for proceedings

ARTICLE 21

1. When the requesting State has requested proceedings, it can no longer prosecute the suspected person for the offence in respect of which the proceedings have been requested or enforce a judgment which has been pronounced previously in that State against him for that offence. Until the requested State's decision on the request for proceedings has been received, the requesting State shall, however, retain its right to take all steps in respect of prosecution, short of bringing the case to trial, or, as the case may be, allowing the competent administrative authority to decide on the case.

2. The right of prosecution and of enforcement shall revert to the requesting State :

(a) if the requested State informs it of a decision in accordance with Article 10 not to take action on the request ;

(b) if the requested State informs it of a decision in accordance with Article 11 to refuse acceptance of the request ;

(c) if the requested State informs it of a decision in accordance with Article 12 to withdraw acceptance of the request ;

(d) if the requested State informs it of a decision not to institute proceedings or discontinue them ;

(e) if it withdraws its request before the requested State has informed it of a decision to take action on the request.

ARTICLE 22

A request for proceedings, made in accordance with the provisions of this Part, shall have the effect in the requesting State of prolonging the time-limit for proceedings by six months.

Section 4 : Effects in the requested State of a request for proceedings

ARTICLE 23

If the competence of the requested State is exclusively grounded on Article 2 the time-limit for proceedings in that State shall be prolonged by six months.

ARTICLE 24

1. If proceedings are dependent on a complaint in both States the complaint brought in the requesting State shall have equal validity with that brought in the requested State.

2. If a complaint is necessary only in the requested State, that State may take proceedings even in the absence of a complaint if the person who is empowered to bring the complaint has not objected within a period of one month from the date of receipt by him of notice from the competent authority informing him of his right to object.

ARTICLE 25

In the requested State the sanction applicable to the offence shall be that prescribed by its own law unless that law provides otherwise. Where the competence of the requested State is exclusively grounded on Article 2, the sanction pronounced in that State shall not be more severe than that provided for in the law of the requesting State.

ARTICLE 26

1. Any act with a view to proceedings, taken in the requesting State in accordance with its law and regulations, shall have the same validity in the requested State as if it had been taken by the authorities of that State, provided that assimilation does not give such act a greater evidential weight than it has in the requesting State.

2. Any act which interrupts time-limitation and which has been validly performed in the requesting State shall have the same effects in the requested State and vice versa.

Section 5 : Provisional measures in the requested State

ARTICLE 27

1. When the requesting State announces its intention to transmit a request for proceedings, and if the competence of the requested State would be exclusively grounded on Article 2, the requested State may, on application by the requesting State and by virtue of this Convention, provisionally arrest the suspected person :

(a) if the law of the requested State authorises remand in custody for the offence, and

(b) if there are reasons to fear that the suspected person will abscond or that he will cause evidence to be suppressed.

2. The application for provisional arrest shall state that there exists a warrant of arrest or other order having the same effect, issued in accordance with the procedure laid down in the law of the requesting State; it shall also state for what offence proceedings will be requested and when and where such offence was committed and it shall contain as accurate a description of the suspected person as possible. It shall also contain a brief statement of the circumstances of the case.

3. An application for provisional arrest shall be sent direct by the authorities in the requesting State mentioned in Article 13 to the corresponding authorities in the requested State, by post or telegram or by any other means affording evidence in writing or accepted by the requested State. The requesting State shall be informed without delay of the result of its application.

ARTICLE 28

Upon receipt of a request for proceedings accompanied by the documents referred to in Article 15, paragraph 1, the requested State shall have jurisdiction to apply all such provisional measures, including remand in custody of the suspected person and seizure of property, as could be applied under its own law if the offence in respect of which proceedings are requested had been committed in its territory.

ARTICLE 29

1. The provisional measures provided in Articles 27 and 28 shall be governed by the provisions of this Convention and the law of the requested State. The law of that State, or the Convention shall also determine the conditions on which the measures may lapse.

2. These measures shall lapse in the cases referred to in Article 21, paragraph 2.

3. A person in custody shall in any event be released if he is arrested in pursuance of Article 27 and the requested State does not receive the request for proceedings within 18 days from the date of the arrest.

4. A person in custody shall in any event be released if he is arrested in pursuance of Article 27 and the documents which should accompany the request for proceedings have not been received by the requested State within 15 days from the receipt of the request for proceedings.

5. The period of custody applied exclusively by virtue of Article 27 shall not in any event exceed 40 days.

PART IV

Plurality of Criminal Proceedings

ARTICLE 30

1. Any Contracting State which, before the institution or in the course of proceedings for an offence which it considers to be neither of a political nature nor a purely military one, is aware of proceedings pending in another Contracting State against the same person in respect of the same offence shall consider whether it can either waive or suspend its own proceedings, or transfer them to the other State.

2. If it deems it advisable in the circumstances not to waive or suspend its own proceedings it shall so notify the other State in good time and in any event before judgment is given on the merits.

ARTICLE 31

1. In the eventuality referred to in Article 30, paragraph 2, the States concerned shall endeavour as far as possible to determine, after evaluation in each case of the circumstances mentioned in Article 8, which of them alone shall continue to conduct proceedings. During this consultative procedure the States concerned shall postpone judgment on the merits without however being obliged to prolong such postponement beyond a period of 30 days as from the despatch of the notification provided for in Article 30, paragraph 2.

2. The provisions of paragraph 1 shall not be binding :

(a) on the State despatching the notification provided for in Article 30, paragraph 2, if the main trial has been declared open there in the presence of the accused before despatch of the notification ;

(b) on the State to which the notification is addressed, if the main trial has been declared open there in the presence of the accused before receipt of the notification.

ARTICLE 32

In the interests of arriving at the truth and with a view to the application of an appropriate sanction, the States concerned shall examine whether it is expedient that one of them alone shall conduct proceedings and, if so, endeavour to determine which one, when :

(a) several offences which are materially distinct and which fall under the criminal law of each of those States are ascribed either to a single person or to several persons having acted in unison ;

(b) a single offence which falls under the criminal law of each of those States is ascribed to several persons having acted in unison.

ARTICLE 33

All decisions reached in accordance with Articles 31 paragraph 1, and 32 shall entail, as between the States concerned, all the consequences of a transfer of proceedings as provided for in this Convention. The State which waives its own proceedings shall be deemed to have transferred them to the other State.

ARTICLE 34

The transfer procedure provided for in Section 2 of Part III shall apply in so far as its provisions are compatible with those contained in the present Part.

PART V

Ne bis in idem

ARTICLE 35

1. A person in respect of whom a final and enforceable criminal judgment has been rendered may for the same act neither be prosecuted nor sentenced nor subjected to enforcement of a sanction in another Contracting State :

(a) if he was acquitted;

(b) if the sanction imposed :

(i) has been completely enforced or is being enforced, or

(ii) has been wholly, or with respect to the part not enforced, the subject of a pardon or an amnesty, or

(iii) can no longer be enforced because of lapse of time;

(c) if the court convicted the offender without imposing a sanction.

2. Nevertheless, a Contracting State shall not, unless it has itself requested the proceedings, be obliged to recognise the effect of *ne bis in idem* if the act which gave rise to the judgment was directed against either a person or an institution or any thing having public status in that State, or if the subject of the judgment had himself a public status in that State.

3. Furthermore, a Contracting State where the act was committed or considered as such according to the law of that State shall not be obliged to recognise the effect of *ne bis in idem* unless that State has itself requested the proceedings.

ARTICLE 36

If new proceedings are instituted against a person who in another Contracting State has been sentenced for the same act, then any period of deprivation of liberty arising from the sentence enforced shall be deducted from the sanction which may be imposed.

ARTICLE 37

This Part shall not prevent the application of wider domestic provisions relating to the effect of *ne bis in idem* attached to foreign criminal judgments.

PART VI

Final Clauses

ARTICLE 38

1. This Convention shall be open to signature by the member States of the Council of Europe. It shall be subject to ratification or acceptance. Instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
2. This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification or acceptance.
3. In respect of a signatory State ratifying or accepting subsequently, the Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification or acceptance.

ARTICLE 39

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any non-member State to accede thereto provided that the resolution containing such invitation receives the unanimous agreement of the Members of the Council who have ratified the Convention.
2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.

ARTICLE 40

1. Any Contracting State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
2. Any Contracting State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.
3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn according to the procedure laid down in Article 45 of this Convention.

ARTICLE 41

1. Any Contracting State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, declare that it avails itself of

one or more of the reservations provided for in Appendix I or make a declaration provided for in Appendix II to this Convention.

2. Any Contracting State may wholly or partly withdraw a reservation or declaration it has made in accordance with the foregoing paragraph by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.

3. A Contracting State which has made a reservation in respect of any provision of this Convention may not claim the application of that provision by any other Contracting State; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision insofar as it has itself accepted it.

ARTICLE 42

1. Any Contracting State may at any time, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, set out the legal provisions to be included in Appendix III to this Convention.

2. Any change of the national provisions listed in Appendix III shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe if such a change renders the information in this Appendix incorrect.

3. Any changes made in Appendix III in application of the preceding paragraphs shall take effect in each Contracting State one month after the date of their notification by the Secretary General of the Council of Europe.

ARTICLE 43

1. This Convention affects neither the rights and the undertakings derived from extradition treaties and international multilateral conventions concerning special matters, nor provisions concerning matters which are dealt with in the present Convention and which are contained in other existing conventions between Contracting States.

2. The Contracting States may not conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, except in order to supplement its provisions or facilitate application of the principles embodied in it.

3. Should two or more Contracting States, however, have already established their relations in this matter on the basis of uniform legislation, or instituted a special system of their own, or should they in future do so, they shall be entitled to regulate those relations accordingly, notwithstanding the terms of this Convention.

4. Contracting States ceasing to apply the terms of this Convention to their mutual relations in this matter in accordance with the provisions of the preceding paragraph shall notify the Secretary General of the Council of Europe to that effect.

ARTICLE 44

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Convention and shall do whatever is needful to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its execution.

ARTICLE 45

1. This Convention shall remain in force indefinitely.
2. Any Contracting State may, insofar as it is concerned, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
3. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

ARTICLE 46

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to this Convention of :

- (a) any signature;
- (b) any deposit of an instrument of ratification, acceptance or accession;
- (c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 38 thereof;
- (d) any declaration received in pursuance of the provisions of Article 9, paragraph 3;
- (e) any declaration received in pursuance of the provisions of Article 13, paragraph 3;
- (f) any declaration received in pursuance of the provisions of Article 18, paragraph 2;
- (g) any declaration received in pursuance of the provisions of Article 40, paragraphs 2 and 3;
- (h) any reservation or declaration made in pursuance of the provisions of Article 41, paragraph 1;
- (i) the withdrawal of any reservation or declaration carried out in pursuance of the provisions of Article 41, paragraph 2;
- (j) any declaration received in pursuance of Article 42, paragraph 1, and any subsequent notification received in pursuance of paragraph 2 of that Article;
- (k) any notification received in pursuance of the provisions of Article 43, paragraph 4;

(1) any notification received in pursuance of the provisions of Article 45 and the date on which denunciation takes effect.

ARTICLE 47

This Convention and the notifications and declarations authorised thereunder shall apply only to offences committed after the Convention comes into effect for the Contracting States involved.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 15th day of May 1972, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding Governments.

APPENDICES — ANNEXES

APPENDIX I

Each Contracting State may declare that it reserves the right :

(a) to refuse a request for proceedings, if it considers that the offence is a purely religious offence ;

(b) to refuse a request for proceedings for an act the sanctions for which, in accordance with its own law, can be imposed only by an administrative authority ;

(c) not to accept Article 22 ;

(d) not to accept Article 23 ;

(e) not to accept the provisions contained in the second sentence of Article 25 for constitutional reasons ;

(f) not to accept the provisions laid down in Article 26, paragraph 2, where it is competent by virtue of its own law ;

(g) not to apply Articles 30 and 31 in respect of an act for which the sanctions, in accordance with its own law or that of the other State concerned, can be imposed only by an administrative authority.

(h) not to accept Part V.

Appendices

APPENDIX II

Any Contracting State may declare that for reasons arising out of its constitutional law it can make or receive requests for proceedings only in circumstances specified in its municipal law.

Any Contracting State may, by means of a declaration, define as far as it is concerned the term "national" within the meaning of this Convention.

APPENDIX III

List of offences other than offences dealt with under criminal law

The following offences shall be assimilated to offences under criminal law :

- in France : any unlawful behaviour sanctioned by a *contravention de grande roie*.
- in the Federal Republic of Germany : any unlawful behaviour dealt with according to the procedure laid down in the Act on Violations of Regulations (*Gesetz über Ordnungswidrigkeiten* of 24 May 1968 - BGBl 1968, I, 481).
- in Italy : any unlawful behaviour to which is applicable Act No. 317 of 3 March 1967.

Sales agents for publications of the Council of Europe
Agents de vente des publications du Conseil de l'Europe

AUSTRALIA / AUSTRALIE
Hunter Publications
58A, Gipps Street
AUS-3066 COLLINGWOOD, Victoria

AUSTRIA / AUTRICHE
Gerold und Co
Graben 31
A-1011 VIENNA 1

BELGIUM / BELGIQUE
La Librairie européenne S.A.
244, rue de la Loi
B-1040 BRUSSELS

CANADA
Renouf Publishing Company Limited
1294 Algoma Road
CDN-OTTAWA ONT K1B 3W8

CYPRUS / CHYPRE
MAM
The House of the Cyprus Book
P.O. Box 1722
CY-NICOSIA

DENMARK / DANEMARK
Munksgaard
Book and Subscription Service
P.O. Box 2148
DK-1016 COPENHAGEN K

FINLAND / FINLANDE
Akateminen Kirjakauppa
Keskuskatu 1
P.O. Box 128
SF-00101 HELSINKI

GERMANY / ALLEMAGNE
Verlag Dr. Hans Heger
Herderstraße 56
Postfach 20 13 63
D-5300 BONN

GREECE / GRÈCE
Librairie Kauffmann
28, rue Stadiou
GR-ATHENS 132

ICELAND / ISLANDE
Bókabúð Máls og menningar
Laugavegi 18
IS-REYKJAVIK 101

IRELAND / IRLANDE
Government Stationery Office
Publications Section
Bishop Street
IRL-DUBLIN 8

ITALY / ITALIE
Libreria Commissionaria Sansoni
Via Benedetto Fortini, 120/10
Casella Postale 552
I-50125 FLORENCE

LUXEMBOURG
Librairie Bourbon
(Imprimerie Saint-Paul)
11, rue Bourbon
L-1249 LUXEMBOURG

MALAYSIA / MALAISIE
Library Building
University of Malaya
P.O. Box 1127
Jalan Pantai Baru
59700 KUALA LUMPUR

NETHERLANDS / PAYS-BAS
InOr-publikaties
Noorderwal 38
Postbus 14
NL-7240 BA LOCHEM

NEW ZEALAND /
NOUVELLE-ZÉLANDE
Government Printing Office
Mulgrave Street
(Private Bag)
NZ-WELLINGTON

NORWAY / NORVÈGE
Akademika, A/S Universitetsbokhandel
P.O. Box 84
Blindern
N-0314 OSLO

PAKISTAN
Tayyab M.S. Commercial Services
P.O. Box 16006
A-2/3, Usman Ghani Road
Manzoor Colony
PAK-KARACHI-44

PORTUGAL
Livraria Portugal
Rua do Carmo, 70
P-1200 LISBON

SPAIN / ESPAGNE
Mundi-Prensa Libros S.A.
Castelló 37
E-28001 MADRID

Libreria de la Generalitat
Rambla dels Estudis, 118
E-08002 BARCELONA

SRJ LANKA
Centre for Curriculum Advancement
78 Eachamottai Road
CL-JAFFNA

SWEDEN / SUÈDE
Aktiebolaget C.E. Fritzes
Regeringsgatan 12
Box 163 56
S-10327 STOCKHOLM

SWITZERLAND / SUISSE
Buchhandlung Heinemann & Co.
Kirchgasse 17
CH-8001 ZURICH

Librairie Payot
6, rue Grenus
CH-1211 GENEVA 11

TAIWAN — HONG KONG
SINGAPORE / SINGAPOUR
Mappamundi Taiwan
7 Fl. 258, Nanking E. Rd.
Sec. 3 Taipei
TAIWAN R.O.C.

TURKEY / TURQUIE
Librairie Haset Kitapevi A.S.
469, Istiklal Caddesi
Beyoglu
TR-ISTANBUL

UNITED KINGDOM /
ROYAUME-UNI
HMSO
Agency Section
51 Nine Elms Lane
GB-LONDON SW8 5DR

UNITED STATES and CANADA /
ÉTATS-UNIS et CANADA
Manhattan Publishing Company
1 Croton Point Avenue, P.O. Box 650
CROTON, N.Y. 10520

STRASBOURG
Mésange S.A.
Groupe Berger-Levrault
23, place Broglie
F-67081 STRASBOURG Cedex

Declarations of the Republic of Cyprus**Article 18, paragraph 2**

The Republic of Cyprus declares that it reserves the right to require that any documents connected with the application of this Convention be accompanied by a translation into either Greek or English.

Appendix II

The Republic of Cyprus declares that the term "national" within the meaning of the Convention shall mean a citizen of the Republic of Cyprus or a person who would be entitled, under the laws relating to citizenship in force for the time being, to become citizen of the Republic.

ΣΥΝΤΟΜΟ ΠΙΝΑΚΑΣ

ΜΕΡΟΣ Β

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ

ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΜΕΡΟΣ Β

Τα Κράτη Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης που υπογράφουν τη Σύμβαση αυτή,

Θεωρώντας ότι ο σκοπός του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι η επίτευξη μεγαλύτερης συνοχής ανάμεσα στα Μέλη του·

Επιθυμώντας να συμπληρώσουν την εργασία την οποία έχουν ήδη επιτελέσει στον τομέα του ποινικού δικαίου με σκοπό να επιτύχουν δικαιότερες και αποτελεσματικότερες κυρώσεις,

Θεωρώντας ότι είναι χρήσιμο, για το σκοπό αυτό, να διασφαλίσουν με πνεύμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης, τη ρύθμιση ποινικών διαδικασιών σε διεθνές επίπεδο, ιδιαίτερα, κατά τρόπο ώστε να αποφεύγονται τα μειονεκτήματα που προκύπτουν από τη σύγκρουση αρμοδιοτήτων.

Συμφωνούν ως ακολούθως:

ΜΕΡΟΣ Ι**Ερμηνεία****ΑΡΘΡΟ 1**

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης:

(α) "αδίκημα" περιλαμβάνει πράξεις που ανάγονται στον τομέα του ποινικού δικαίου και αυτές που αναφέρονται στις νομικές διατάξεις που εκτίθενται στο Παράρτημα ΙΙΙ της παρούσας Σύμβασης υπό τον όρο ότι όπου διοικητική αρχή είναι αρμόδια να επιληφθεί του αδικήματος, θα είναι δυνατό για το επηρεαζόμενο πρόσωπο να ζητήσει εκδίκαση της από δικαστήριο.

(β) "κύρωση" σημαίνει κάθε ποινή ή άλλο μέτρο που επιβάλλεται ή απαγγέλλεται σε σχέση με αδίκημα ή σε σχέση με παραβίαση νομικών διατάξεων που εκτίθενται στο Παράρτημα III.

ΜΕΡΟΣ II

Αρμοδιότητα

ΑΡΘΡΟ 2

1. Για σκοπούς εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος έχει αρμοδιότητα να ασκήσει δίωξη δυνάμει του εθνικού του ποινικού δικαίου για οποιοδήποτε αδίκημα για το οποίο εφαρμόζεται το δικαιο άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

2. Η αρμοδιότητα που χορηγείται σε Συμβαλλόμενο Κράτος αποκλειστικά δυνάμει της παραγράφου 1 του Άρθρου αυτού δύναται να ασκηθεί μόνο ύστερα από αίτημα για έναρξη διαδικασιών που υποβάλλεται από άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 3

Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος που έχει αρμοδιότητα δυνάμει του εθνικού του δικαίου να ασκήσει δίωξη για αδίκημα δύναται, για σκοπούς εφαρμογής της Σύμβασης, να παραιτηθεί του δικαιώματος για έναρξη διαδικασιών ή να διακόψει τις διαδικασίες εναντίον υπόπτου ο οποίος διώκεται ή θα διωχθεί για το ίδιο αδίκημα από άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Τηρουμένου του Άρθρου 21, παράγραφος 2, οποιαδήποτε τέτοια απόφαση για παραίτηση του δικαιώματος για έναρξη διαδικασιών ή διακοπής των διαδικασιών θα είναι προσωρινή μέχρις ότου εκδοθεί η τελική απόφαση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 4

Το Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα διακόπτει διαδικασία που βασίζεται αποκλειστικά στο Άρθρο 2 όταν γνωρίζει ότι το δικαίωμα επιβολής ποινής αποσβήνεται δυνάμει του δικαίου του αιτούντος Κράτους για λόγο άλλο από τον χρόνο παραγραφής, στον οποίο τα Άρθρα 10(γ), 11(ζ) και (η), 22, 23 και 26 ιδιαίτερα εφαρμόζονται.

ΑΡΘΡΟ 5

Οι διατάξεις του Μέρους III της παρούσας Σύμβασης δεν περιορίζουν την αρμοδιότητα που παρέχεται στο Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα από το εσωτερικό του δίκαιο σε σχέση με διώξεις.

ΜΕΡΟΣ III**Διαβίβαση διαδικασιών****Κεφάλαιο 1: Αίτημα για έναρξη διαδικασιών****ΑΡΘΡΟ 6**

1. Όταν πρόσωπο είναι ύποπτο για διάπραξη αδικήματος δυνάμει του δικαίου Συμβαλλόμενου Κράτους, το Κράτος αυτό δύναται να ζητήσει από άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος να προβεί στην έναρξη διαδικασιών στις περιπτώσεις και τηρουμένων των όρων που προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση.

2. Αν δυνάμει των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να ζητήσει από άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος να προβεί στην έναρξη διαδικασιών, οι αρμόδιες αρχές του πρώτου Κράτους λαμβάνουν υπόψη τους τη δυνατότητα αυτή.

ΑΡΘΡΟ 7

1. Δεν είναι δυνατή η έναρξη διαδικασιών στο Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα εκτός αν το αδίκημα σχετικά με το οποίο ζητείται η έναρξη τους θα συνιστούσε αδίκημα αν διαπράττετο στο έδαφος του και όταν, υπό τις περιστάσεις αυτές, ο δράστης θα υπόκειτο σε κυρώσεις δυνάμει του εθνικού του δικαίου.

2. Αν το αδίκημα διαπράχθηκε από δημόσιο πρόσωπο ή εναντίον δημοσίου προσώπου, δημοσίου οργανισμού ή πράγματος στο αιτούν Κράτος, αυτό θα θεωρείται στο Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα ως να έχει διαπραχθεί από δημόσιο πρόσωπο ή εναντίον τέτοιου προσώπου, δημοσίου οργανισμού ή πράγματος που αντιστοιχεί σε εκείνο, εναντίον του οποίου στην πραγματικότητα διαπράχθηκε.

ΑΡΘΡΟ 8

1. Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να ζητήσει από άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος να προβεί στην έναρξη διαδικασιών σε μια ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

(α) Αν ο ύποπτος έχει την συνήθη διαμονή του στο Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα·

(β) Αν ο ύποπτος είναι υπήκοος του Κράτους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα ή αν το Κράτος αυτό είναι το Κράτος καταγωγής του·

(γ) Αν ο ύποπτος εκτίει ή θα εκτίσει ποινή που συνεπάγεται απόσπέρση της ελευθερίας στο Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα·

(δ) Αν υφίσταται διαδικασία για το ίδιο ή άλλα αδικήματα εναντίον υπόπτου στο Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα·

(ε) Αν θεωρεί ότι η διαβίβαση της διαδικασίας επιβάλλεται προς το σκοπό της διακρίβωσης της αλήθειας και ιδιαίτερα ότι τα πιο σημαντικά αποδεικτικά στοιχεία βρίσκονται στο Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα·

(στ) Αν θεωρεί ότι η εκτέλεση ποινής στο Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα, εφόσον αυτή έχει επιβληθεί, ενδέχεται να βελτιώσει τις προοπτικές για κοινωνική αποκατάσταση του καταδικασθέντος προσώπου.

(ζ) Αν θεωρεί ότι η παρουσία του υπόπτου δεν δύναται να εξασφαλιστεί κατά την ακροαματική διαδικασία στο αιτούν Κράτος και ότι η προσωπική παρουσία του κατά την ακρόαση της διαδικασίας, μπορεί να εξασφαλιστεί στο Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα.

(η) Αν θεωρεί ότι δεν θα μπορούσε από μόνο του να επιβάλει εκτέλεση της ποινής ακόμη και αν κατέφευγε στην έκδοση, και ότι το Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα θα μπορούσε να την επιβάλει.

2. Όπου ο ύποπτος έχει καταδικαστεί τελεσίδικα σε Συμβαλλόμενο Κράτος, το Κράτος αυτό δύναται να ζητήσει την διαβίβαση της διαδικασίας σε μια ή περισσότερες υποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του Άρθρου αυτού μόνο αν αυτό από μόνο του δεν μπορεί να επιβάλει την εκτέλεση της ποινής, ακόμη και αν κατέφευγε στην έκδοση, και αν το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν αποδέχεται εκτέλεση αλλοδαπής απόφασης, ως θέμα αρχής, ή αρνείται να εκτελέσει τέτοια ποινή.

ΑΡΘΡΟ 9

1. Οι αρμόδιες αρχές στο Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα εξετάζουν το αίτημα για έναρξη διαδικασιών που υποβλήθηκε δυνάμει των προηγούμενων άρθρων. Αυτές αποφασίζουν σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, αναφορικά με τα μέτρα που θα λάβουν για το αίτημα αυτό.

2. Όπου το δίκαιο του Κράτους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα προβλέπει τιμωρία για το αδίκημα από διοικητική αρχή, το Κράτος αυτό, όσο το δυνατό γρηγορότερα, πληροφορεί το αιτούν Κράτος, εκτός αν το Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα έχει προβεί σε δήλωση δυνάμει της παραγράφου 3 του Άρθρου αυτού.

3. Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται κατά το χρόνο της υπογραφής, ή της κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή προσχώρησής του, ή σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη ημερομηνία να υποδείξει, με δήλωση απευθυνόμενη στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, τις προϋποθέσεις βάσει των οποίων το εσωτερικό του δίκαιο επιτρέπει την τιμωρία ορισμένων αδικημάτων από διοικητική αρχή. Τέτοια δήλωση θα αντικαθιστά την ειδοποίηση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του Άρθρου αυτού.

ΑΡΘΡΟ 10

Το Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα δεν λαμβάνει μέτρα σχετικά με το αίτημα:

(α) αν αυτό δεν συνάδει με τις διατάξεις του Άρθρου 6, παράγραφος 1, και Άρθρο 7, παράγραφος 1.

(β) αν η έναρξη των διαδικασιών είναι αντίθετη προς τις διατάξεις του Άρθρου 35·

(γ) αν, κατά το χρόνο υποβολής του αιτήματος, ο χρόνος παραγραφής για έναρξη ποινικής διαδικασίας ήδη εξέπνευσε στο αιτούν Κράτος δυνάμει της νομοθεσίας του Κράτους αυτού.

ΑΡΘΡΟ 11

Εκτός όπως προβλέπεται στο Άρθρο 10 το Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα δεν δύναται να αρνηθεί αποδοχή του αιτήματος εξ ολοκλήρου ή μερικώς, εκτός σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

(α) αν θεωρεί ότι οι λόγοι στους οποίους το αίτημα βασίζεται δυνάμει του Άρθρου 8 δεν είναι δικαιολογημένοι·

(β) αν ο ύποπτος δεν έχει την συνήθη διαμονή του στο Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα·

(γ) αν ο ύποπτος δεν είναι υπήκοος του Κράτους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα και δεν είχε την συνήθη διαμονή του στο έδαφος του Κράτους αυτού κατά το χρόνο διάπραξης του αδικήματος·

(δ) αν θεωρεί ότι το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έναρξη διαδικασιών είναι αδίκημα πολιτικής φύσης ή καθαρά στρατιωτικής ή οικονομικής·

(ε) αν θεωρεί ότι υπάρχουν ουσιώδεις λόγοι να πιστευεί ότι το αίτημα για έναρξη διαδικασιών είχε ως κίνητρο λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας ή πολιτικής γνώμης·

(στ) αν το εθνικό του δίκαιο είναι ήδη εφαρμοστέο στο αδίκημα και αν κατά το χρόνο της παραλαβής του αιτήματος η έναρξη διαδικασιών δεν θα ήταν δυνατή λόγω του χρόνου παραγραφής σύμφωνα με το δίκαιο αυτό. Το Άρθρο 26, παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται σε τέτοια περίπτωση.

(ζ) αν η αρμοδιότητα του βασίζεται αποκλειστικά στο Άρθρο 2 και αν κατά το χρόνο παραλαβής του αιτήματος η έναρξη διαδικασιών δεν θα ήταν δυνατή λόγω του χρόνου παραγραφής σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, λαμβάνοντας υπόψη την παράταση του χρόνου παραγραφής για έξι μήνες δυνάμει του Άρθρου 23.

(η) αν το αδίκημα διαπράχθηκε εκτός του εδάφους του αιτούντος Κράτους.

(θ) αν η διαδικασία είναι αντίθετη προς στις διεθνείς υποχρεώσεις του Κράτους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα.

(ι) αν η διαδικασία είναι αντίθετη προς τις ουσιώδεις αρχές του νομικού συστήματος του Κράτους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα.

(κ) αν το αιτούν Κράτος έχει παραβιάσει κανόνα διαδικασίας που προβλέπεται στην παρούσα Σύμβαση.

ΑΡΘΡΟ 12

1. Το Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα αποσύρει την από μέρους του αποδοχή του αιτήματός αν, μετά την αποδοχή αυτή, οποιοσδήποτε από τους λόγους που αναφέρονται στο Άρθρο 10 της παρούσας Σύμβασης για τη μη λήψη μέτρων σε σχέση με την αίτηση, καθίσταται έκδηλος.

2. Το Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα δύναται να αποσύρει την από μέρος του αποδοχή του αιτήματος:

(α) αν καταστεί έκδηλο ότι η προσωπική παρουσία του ύποπτου δεν μπορεί να εξασφαλιστεί κατά την ακροαματική διαδικασία στο Κράτος αυτό ή ότι οποιαδήποτε απόφαση η οποία ήταν δυνατό να εκδοθεί, δεν θα μπορούσε να εκτελεστεί στο Κράτος αυτό.

(β) αν ένας από τους λόγους για απόρριψη που αναφέρονται στο Άρθρο 11 καθίσταται έκδηλος πριν η υπόθεση αχθεί ενώπιον δικαστηρίου ή

(γ) σε άλλες περιπτώσεις, αν συμφωνεί το αιτούν Κράτος.

Κεφάλαιο 2: Διαδικασία Διαβίβασης

ΑΡΘΡΟ 13

1. Όλα τα αιτήματα που αναφέρονται στην παρούσα Σύμβαση υποβάλλονται γραπτώς. Τα αιτήματα αυτά, και όλες οι κοινοποιήσεις που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, αποστέλλονται είτε από το Υπουργείο Δικαιοσύνης του αιτούντος Κράτους στο Υπουργείο Δικαιοσύνης του Κράτους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα, ή, δυνάμει ειδικής αμοιβαίας διευθέτησης, απευθείας από τις αρχές του αιτούντος Κράτους σε εκείνες του Κράτους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα και επιστρέφονται με τον ίδιο τρόπο.

2. Σε επείγουσες περιπτώσεις, αιτήματα και κοινοποιήσεις δύνανται να αποστέλλονται μέσω της Διεθνούς Αστυνομίας (INTERPOL).

3. Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται, με δήλωση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δώσει ειδοποίηση για την πρόθεσή του να υιοθετήσει, όσον αφορά το ίδιο, κανόνες

διαβίβασης άλλους από αυτούς που εκτίθενται στην παράγραφο 1 του παρόντος Άρθρου.

ΑΡΘΡΟ 14

Αν Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρεί ότι πληροφορίες που παρέχονται από άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν είναι ικανοποιητικές, ώστε να είναι σε θέση να εφαρμόσει την παρούσα Σύμβαση, θα ζητήσει τις απαραίτητες πρόσθετες πληροφορίες. Το Κράτος αυτό δύναται να καθορίζει ημερομηνία για την λήψη τέτοιων πληροφοριών.

ΑΡΘΡΟ 15

1. Το αίτημα για έναρξη διαδικασιών συνοδεύεται από πρωτότυπο ή πιστοποιημένο αντίγραφο του ποινικού φακέλου και όλα τα άλλα απαραίτητα έγγραφα. Εν τούτοις, αν διαταχθεί η κράτηση του υπόπτου σύμφωνα με τις διατάξεις του Κεφαλαίου 5 και αν το αιτούν Κράτος αδυνατεί να διαβιβάσει τα έγγραφα τον ίδιο χρόνο όπως το αίτημα για έναρξη διαδικασιών, τα έγγραφα δύναται να σταλούν σε μεταγενέστερο χρόνο.

2. Το αιτούν Κράτος πληροφορεί επίσης το Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα γραπτώς για οποιεσδήποτε διαδικαστικές πράξεις που γίνονται ή μέτρα που λαμβάνονται στο αιτούν Κράτος μετά τη διαβίβαση του αιτήματος που έχουν σχέση με την έναρξη διαδικασιών. Αυτή η επικοινωνία συνοδεύεται από οποιαδήποτε σχετικά έγγραφα.

ΑΡΘΡΟ 16

1. Το Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα κοινοποιεί αμέσως την απόφασή του πάνω στο αίτημα για έναρξη διαδικασιών στο αιτούν Κράτος.

2. Το Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα πληροφορεί επίσης το αιτούν Κράτος για παραίτηση από τις διαδικασίες ή για την απόφαση που λαμβάνεται ως αποτέλεσμα των διαδικασιών. Πιστοποιημένο αντίγραφο οποιασδήποτε γραπτής απόφασης διαβιβάζεται στο αιτούν Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 17

Αν η αρμοδιότητα του Κράτους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα βασίζεται αποκλειστικά στο Άρθρο 2 το Κράτος αυτό πληροφορεί τον ύποπτο για το αίτημα έναρξης διαδικασιών με σκοπό να του επιτραπεί να παρουσιάσει τις απόψεις του πάνω στο θέμα πριν το Κράτος αυτό αποφασίσει για το αίτημα.

ΑΡΘΡΟ 18

1. Τηρουμένης της παραγράφου 2 του παρόντος Άρθρου, δεν θα ζητείται μετάφραση των εγγράφων που σχετίζονται με την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

2. Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται, κατά το χρόνο της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, ή προσχώρησής του, με δήλωση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να επιφυλάξει το δικαίωμα να απαιτήσει όπως, με την εξαίρεση του αντιγράφου της γραπτής απόφασης που αναφέρεται στο Άρθρο 16, παράγραφο 2, τα εν λόγω έγγραφα συνοδεύονται από μετάφραση. Στην περίπτωση, τα άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη αποστέλλουν τις μεταφράσεις είτε στην εθνική γλώσσα του Κράτους στο οποίο αποστέλλονται τα έγγραφα ή σε μια των επίσημων γλωσσών του Συμβουλίου της Ευρώπης που το Κράτος στο οποίο αποστέλλονται τα έγγραφα θα υποδείξει. Εν

τούτοις, τέτοια υπόδειξη δεν είναι υποχρεωτική. Τα άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη δύνανται να απαιτήσουν αμοιβαιότητα.

3. Το παρόν Άρθρο δεν επηρεάζει οποιεσδήποτε διατάξεις που αφορούν μετάφραση των αιτήσεων και των συνοδευτικών εγγράφων που δυνατό να περιλαμβάνονται σε συμφωνίες ή διευθετήσεις που είναι σε ισχύ ή οι οποίες είναι δυνατόν να συναφθούν μεταξύ δυο ή περισσότερων Συμβαλλομένων Κρατών.

ΑΡΘΡΟ 19

Έγγραφα που διαβιβάζονται σε εφαρμογή της Σύμβασης αυτής δεν χρειάζεται να είναι πιστοποιημένα.

ΑΡΘΡΟ 20

Συμβαλλόμενο Μέρος δεν θα απαιτεί από άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος την επιστροφή οποιωνδήποτε εξόδων που προέκυψαν από την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

Κεφάλαιο 3: Αποτελέσματα του αιτήματος για έναρξη διαδικασιών στο αιτούν Κράτος

ΑΡΘΡΟ 21

1. Όταν το αιτούν Κράτος έχει υποβάλει αίτημα για έναρξη διαδικασιών, δεν μπορεί πλέον να διώξει τον ύποπτο για το αδίκημα για το οποίο ζητήθηκε η έναρξη διαδικασιών ή να εκτελέσει απόφαση η οποία εκδόθηκε προηγουμένως στο Κράτος αυτό εναντίον του υπόπτου για το αδίκημα αυτό. Μέχρι την έκδοση της απόφασης του Κράτους στο οποίο

υποβάλλεται το αίτημα για έναρξη διαδικασιών παραληφθεί, το αιτούν Κράτος, διατηρεί ωστόσο το δικαίωμά του να λάβει όλα τα διαβήματα σχετικά με την άσκηση δίωξης, εκτός της προσαγωγής της υπόθεσης ενώπιον δικαστηρίου, ή, εκτός από του να επιτρέψει στην αρμόδια διοικητική αρχή να αποφασίσει για την υπόθεση, ανάλογα με την περίπτωση.

2. Το δικαίωμα άσκησης δίωξης και εκτέλεσης του αιτούντος Κράτους ανακτάται:

(α) αν το Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα πληροφορήσει το αιτούν Κράτος για απόφασή του, δυνάμει του Άρθρου 10 να μη λάβει μέτρα σχετικά με το αίτημα·

(β) αν το Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα πληροφορήσει το αιτούν Κράτος για απόφασή του, δυνάμει του Άρθρου 11, να αρνηθεί αποδοχή του αιτήματος·

(γ) αν το Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα πληροφορήσει το αιτούν Κράτος για απόφασή του δυνάμει του Άρθρου 12 να ανακαλέσει την αποδοχή του αιτήματος·

(δ) αν το Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα πληροφορήσει το αιτούν Κράτος για απόφασή του να μην αρχίσει δίωξη ή να τη διακόψει.

(ε) αν το αιτούν Κράτος αποσύρει το αίτημά του πριν το Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα το πληροφορήσει για την απόφασή του να προβεί σε ενέργειες επί του αιτήματος.

ΑΡΘΡΟ 22

Αίτημα για έναρξη διαδικασιών, που γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους, συνεπάγεται την παράταση του χρόνου παραγραφής για έξι μήνες στο αιτούν Κράτος.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: Συνέπειες του αιτήματος για έναρξη
διαδικασιών στο Κράτος στο οποίο
υποβάλλεται το αίτημα**

ΑΡΘΡΟ 23

Αν η αρμοδιότητα του Κράτους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα βασίζεται αποκλειστικά στο Άρθρο 2 ο χρόνος παραγραφής για έναρξη διαδικασιών που προβλέπεται στο Κράτος αυτό παρατείνεται για έξι μήνες.

ΑΡΘΡΟ 24

1. Αν η έναρξη διαδικασιών εξαρτάται από την υποβολή παραπόνου και στα δυο Κράτη το παράπονο που εγείρεται στο αιτούν Κράτος έχει την ίδια βαρύτητα με αυτό που εγείρεται στο Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα.

2. Αν η υποβολή παραπόνου είναι αναγκαία μόνο στο Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα, το Κράτος αυτό δύναται να προβεί στην έναρξη διαδικασιών ακόμα και αν δεν υποβληθεί παράπονο εφόσον το πρόσωπο το οποίο δικαιούται να υποβάλει το παράπονο δεν ενίσταται μέσα σε περίοδο ενός μηνός από την ημέρα παραλαβής από αυτόν ειδοποίησης από την αρμόδια αρχή, που τον πληροφορεί για το δικαίωμα του να υποβάλει ένσταση.

ΑΡΘΡΟ 25

Η κύρωση για το αδίκημα που προβλέπεται στο Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα είναι εκείνη που καθορίζεται στο εθνικό του δίκαιο, εκτός αν το δίκαιο αυτό προβλέπει διαφορετικά. Όπου η δικαιοδοσία του Κράτους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα βασίζεται αποκλειστικά στο Άρθρο 2, η κύρωση που επιβάλλεται στο Κράτος αυτό δεν θα είναι αυστηρότερη από την κύρωση που προβλέπει το δίκαιο του αιτούντος Κράτους.

ΑΡΘΡΟ 26

1. Οποιαδήποτε πράξη που γίνεται με σκοπό την έναρξη διαδικασιών που γίνεται στο αιτούν Κράτος σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο και τους κανονισμούς του, έχει την ίδια ισχύ στο Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα ως αν αυτή είχε γίνει από τις αρχές του Κράτους αυτού, νοουμένου ότι δεν παρέχεται σε τέτοια πράξη μεγαλύτερη αποδεικτική αξία από εκείνη που έχει στο αιτούν Κράτος.

2. Οποιαδήποτε πράξη η οποία διακόπτει το χρόνο παραγραφής και η οποία εκτελέστηκε έγκαιρα στο αιτούν Κράτος έχει τα ίδια αποτελέσματα στο Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα και αντίστροφα.

**Κεφάλαιο 5: Προσωρινά μέτρα στο Κράτος
στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα****ΑΡΘΡΟ 27**

1. Όταν το αιτούν Κράτος γνωστοποιεί την πρόθεσή του να διαβιβάσει αίτημα για έναρξη διαδικασιών, και αν η αρμοδιότητα του Κράτους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα θα εβασίζετο αποκλειστικά στο Άρθρο 2, το

Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα δύναται, ύστερα από αίτηση του αιτούντος Κράτους και σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, να συλλάβει προσωρινά τον ύποπτο:

(α) αν το δίκαιο του Κράτους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα επιτρέπει κράτηση για το αδίκημα, και

(β) αν υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι ο ύποπτος θα φυγοδικήσει ή ότι θα προκαλέσει απόκρυψη μαρτυρίας.

2. Η αίτηση για προσωρινή σύλληψη αναφέρει ότι υπάρχει ένταλμα σύλληψης ή άλλο διάταγμα που έχει το ίδιο αποτέλεσμα, που εκδόθηκε σύμφωνα με την διαδικασία που προβλέπεται στο δίκαιο του αιτούντος Κράτους. Αναφέρει επίσης για ποιο αδίκημα θα ζητηθεί έναρξη διαδικασιών, τον τόπο και το χρόνο διάπραξης του και περιέχει όσο το δυνατό ακριβέστερη περιγραφή του υπόπτου. Η αίτηση περιέχει επίσης σύντομη έκθεση των περιστατικών της υπόθεσης.

3. Η αίτηση για προσωρινή σύλληψη αποστέλλεται απευθείας από τις αρχές του αιτούντος Κράτους, όπως αναφέρεται στο Άρθρο 13, στις αντίστοιχες αρχές του Κράτους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα, ταχυδρομικά ή τηλεγραφικά ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο διαβίβασης που αποδεικνύεται γραπτώς ή που είναι αποδεχτό από το Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα. Το αιτούν Κράτος πληροφορείται για το αποτέλεσμα του αιτήματός του χωρίς καθυστέρηση.

ΑΡΘΡΟ 28

Όταν ληφθεί αίτημα για έναρξη διαδικασιών που συνοδεύεται από τα έγγραφα που αναφέρονται στο Άρθρο 15, παράγραφος 1, το Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα έχει δικαιοδοσία να εφαρμόσει όλα τα προσωρινά μέτρα, περιλαμβανομένης της κράτησης του υπόπτου και της

κατάσχεσης της περιουσίας, που θα μπορούσαν να εφαρμοστούν δυνάμει του εθνικού του δικαίου αν το αδίκημα αναφορικά με την αιτούμενη διαδικασία είχε διαπραχθεί στο έδαφός του.

ΑΡΘΡΟ 29

1. Τα προσωρινά μέτρα που προβλέπονται στα άρθρα 27 και 28 διέπονται από τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και το δίκαιο του Κράτους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα. Το δίκαιο του Κράτους αυτού ή η Σύμβαση προσδιορίζουν επίσης τους όρους σύμφωνα με τους οποίους τα μέτρα δύνανται να τερματιστούν.

2. Αυτά τα μέτρα τερματίζονται στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο Άρθρο 21, παράγραφος 2.

3. Πρόσωπο υπό κράτηση αφήνεται οπωσδήποτε ελεύθερο αν έχει συλληφθεί σύμφωνα με το Άρθρο 27 και το Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα δεν παραλάβει το αίτημα για έναρξη διαδικασιών μέσα σε δεκαοκτώ μέρες από την ημέρα της σύλληψης:

4. Πρόσωπο υπό κράτηση αφήνεται οπωσδήποτε ελεύθερο αν έχει συλληφθεί σύμφωνα με το Άρθρο 27 και τα έγγραφα τα οποία θα έπρεπε να συνοδεύουν το αίτημα για έναρξη διαδικασιών δεν παραλήφθηκαν από το Κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα μέσα σε δεκαπέντε μέρες από την παραλαβή του αιτήματος για έναρξη διαδικασιών.

5. Η περίοδος κράτησης με βάση αποκλειστικά το Άρθρο 27 δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να υπερβαίνει τις σαράντα ημέρες.

ΜΕΡΟΣ IV**Πολλαπλότητα Ποινικών Διαδικασιών****ΑΡΘΡΟ 30**

1. Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος το οποίο, πριν την έναρξη ή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας για αδίκημα το οποίο θεωρεί ότι δεν είναι ούτε πολιτικής φύσης ούτε καθαρώς στρατιωτικό, γνωρίζει για την διαδικασία που εκκρεμεί σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εναντίον του ίδιου προσώπου αναφορικά με το ίδιο αδίκημα, εξετάζει κατά πόσο μπορεί είτε να παραιτηθεί του δικαιώματος για έναρξη διαδικασιών ή να αναβάλει την εν λόγω διαδικασία, ή να τη διαβιβάσει στο άλλο Κράτος.

2. Αν θεωρεί επιθυμητό υπό τις περιστάσεις να μην παραιτηθεί ή αναβάλει τη δική του διαδικασία, ειδοποιεί το άλλο Κράτος έγκαιρα και εν πάση περιπτώσει πριν την έκδοση της απόφασης ως προς την ουσία της υπόθεσης.

ΑΡΘΡΟ 31

1. Στην περίπτωση που αναφέρεται στο Άρθρο 30, παράγραφος 2, τα επηρεαζόμενα Κράτη προσπαθούν όσο το δυνατό να προσδιορίσουν, μετά από εκτίμηση σε κάθε περίπτωση των περιστάσεων που αναφέρονται στο Άρθρο 8, ποιο θα είναι το μόνο Κράτος που θα συνεχίσει τη διεξαγωγή της διαδικασίας. Κατά τη διάρκεια αυτής της συμβουλευτικής διαδικασίας τα επηρεαζόμενα Κράτη αναβάλλουν τη λήψη της απόφασης ως προς την ουσία της υπόθεσης, χωρίς εν τούτοις να είναι υποχρεωμένα να παρατείνουν τέτοια αναβολή πέραν της περιόδου των τριάντα ημερών από την αποστολή της ειδοποίησης που προβλέπεται για αυτό στο Άρθρο 30, παράγραφος 2.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν είναι δεσμευτικές:

(α) για το Κράτος που αποστέλλει την ειδοποίηση που προβλέπεται στο Άρθρο 30, παράγραφος 2, αν η κύρια δίκη έχει αρχίσει εκεί στην παρουσία του κατηγορούμενου πριν την αποστολή της ειδοποίησης.

(β) για το Κράτος προς το οποίο η ειδοποίηση απευθύνεται, αν η κύρια δίκη έχει αρχίσει εκεί στην παρουσία του κατηγορούμενου πριν την παραλαβή της ειδοποίησης.

ΑΡΘΡΟ 32

Για την εξακρίβωση της αλήθειας και προς το σκοπό επιβολής της αρμόζουσας κύρωσης, τα επηρεαζόμενα Κράτη εξετάζουν κατά πόσο είναι σκόπιμο μόνο ένα από αυτά να διεξάγει τη διαδικασία και, αν είναι έτσι, προσπαθούν να προσδιορίσουν ποιο από αυτά, όταν:

(α) διάφορα αδικήματα τα οποία ουσιωδώς διαφέρουν μεταξύ τους και τα οποία εμπίπτουν στο ποινικό δίκαιο του καθενός από τα Κράτη αυτά αποδίδονται είτε σε ένα πρόσωπο ή σε αρκετά πρόσωπα που έχουν ενεργήσει από κοινού.

(β) ένα μόνο αδίκημα το οποίο εμπίπτει στο ποινικό δίκαιο του καθενός από τα Κράτη αυτά αποδίδεται σε αρκετά πρόσωπα που έχουν ενεργήσει από κοινού.

ΑΡΘΡΟ 33

Όλες οι αποφάσεις που εκδίδονται σύμφωνα με τα Άρθρα 31 παράγραφος 1, και 32 συνεπάγονται, μεταξύ των επηρεαζομένων Κρατών,

όλες τις συνέπειες της διαβίβασης της διαδικασίας όπως προβλέπεται στην παρούσα Σύμβαση. Το Κράτος το οποίο παραιτείται από το δικαίωμα του για έναρξη διαδικασιών θεωρείται ότι τις διαβιβάζει σε άλλο Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 34

Η διαβίβαση διαδικασίας που προβλέπεται στο Κεφάλαιο 2 του Μέρους III εφαρμόζεται στην έκταση που οι διατάξεις του δεν είναι ασυμβίβαστες με αυτές που περιέχονται στο παρόν Μέρος.

ΜΕΡΟΣ V

Κανένας δεν δικάζεται δυο φορές για το ίδιο αδίκημα
(*Ne bis in idem*)

ΑΡΘΡΟ 35

1. Πρόσωπο σε σχέση με το οποίο έχει εκδοθεί τελική και εκτελεστή απόφαση σε ποινική διαδικασία δεν δύναται να διωχθεί ή να καταδικαστεί για την ίδια πράξη, ούτε υπόκειται σε επιβολή κύρωσης σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος:

(α) αν αυτός αθωώθηκε·

(β) αν η επιβληθείσα κύρωση:

(i) εκτελέστηκε στην ολότητα ή θα εκτελεστεί, ή

(ii) ήταν εξ ολοκλήρου, ή σε σχέση με το μη εκτελεσθέν μέρος αντικείμενο χάριτος ή αμνηστείας, ή

(iii) δεν μπορεί πλέον να εκτελεστεί λόγω της παρέλευσης του χρόνου·

(γ) αν το δικαστήριο καταδίκασε τον αδικοπραγούντα χωρίς να επιβάλει κύρωση.

2. Εν τούτοις, Συμβαλλόμενο Κράτος δεν θα είναι υποχρεωμένο να αναγνωρίζει τις συνέπειες της αρχής "*ne bis in idem*" αν η πράξη η οποία οδήγησε στην απόφαση εστρέφεται εναντίον είτε δημοσίου προσώπου ή δημοσίου οργανισμού ή πράγματος, ή αν το υποκείμενο της απόφασης πρόσωπο είναι δημόσιο πρόσωπο στο Κράτος αυτό.

3. Επιπλέον, Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο διαπράχθηκε ή θεωρείται ότι διαπράχθηκε η πράξη σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του Κράτους αυτού δεν είναι υποχρεωμένο να αναγνωρίσει τις συνέπειες της αρχής "*ne bis in idem*" εκτός αν το ίδιο το Κράτος έχει ζητήσει την έναρξη διαδικασιών .

ΑΡΘΡΟ 36

Αν ασκηθεί νέα διαδικασία εναντίον προσώπου το οποίο σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος έχει καταδικαστεί για την ίδια πράξη, τότε κάθε χρονική περίοδος στέρησης της ελευθερίας δυνάμει της επιβληθείσας ποινής θα αφαιρείται από την κύρωση η οποία είναι δυνατό να επιβληθεί.

ΑΡΘΡΟ 37

Το παρόν Μέρος δεν εμποδίζει την εφαρμογή ευρύτερης εθνικής διάταξης που σχετίζεται με το αποτέλεσμα της αρχής "*ne bis in idem*" όταν αυτή συνδέεται με αλλοδαπή ποινική απόφαση.

ΜΕΡΟΣ VI
Τελικές Διατάξεις
ΑΡΘΡΟ 38

Η παρούσα Σύμβαση θα είναι ανοικτή για υπογραφή από τα Κράτη Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης. Αυτή υπόκειται σε επικύρωση, ή αποδοχή. Τα έγγραφα επικύρωσης ή αποδοχής κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

2. Η παρούσα Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ τρεις μήνες μετά την κατάθεση του τρίτου εγγράφου της επικύρωσης ή αποδοχής.

3. Σε σχέση με Κράτος που υπογράφει την παρούσα Σύμβαση και την επικυρώνει ή την αποδέχεται μεταγενέστερα, η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ τρεις μήνες μετά την κατάθεση των εγγράφων επικύρωσης ή αποδοχής.

ΑΡΘΡΟ 39

1. Μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης, η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης δύναται να προσκαλέσει οποιοδήποτε Κράτος μη μέλος να προσχωρήσει σ'αυτή νοουμένου ότι η απόφαση που περιέχει τέτοια πρόσκληση λαμβάνεται ομόφωνα από τα Μέλη του Συμβουλίου τα οποία επικύρωσαν τη Σύμβαση.

2. Η προσχώρηση αυτή πραγματοποιείται με την κατάθεση, στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, του εγγράφου προσχώρησης το οποίο τίθεται σε ισχύ τρεις μήνες μετά την ημερομηνία κατάθεσής του.

ΑΡΘΡΟ 40

1. Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται, κατά το χρόνο της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, ή προσχώρησής του, να καθορίζει το έδαφος ή τα εδάφη στα οποία θα εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση.

2. Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται, όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής ή προσχώρησής ή σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη ημερομηνία, με δήλωση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να επεκτείνει την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης σε οποιοδήποτε άλλο έδαφος ή εδάφη που αναφέρονται στη δήλωση και για τα οποία ασκεί τις διεθνείς σχέσεις ή από τα οποία έχει εξουσιοδοτηθεί να αναλαμβάνει υποχρεώσεις.

3. Οποιαδήποτε δήλωση που γίνεται δυνάμει της προηγούμενης παραγράφου δύναται να ανακληθεί όσον αφορά οποιοδήποτε έδαφος που αναφέρεται σε τέτοια δήλωση, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο Άρθρο 45 της παρούσας Σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 41

1. Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται, κατά το χρόνο της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή προσχώρησής, να δηλώσει ότι επιφυλάσσεται να προβεί σε μια ή περισσότερες από τις επιφυλάξεις που προνοούνται στο Παράρτημα I ή να προβεί σε δήλωση που προνοείται στο Παράρτημα II της παρούσας Σύμβασης.

2. Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να αποσύρει εξ ολοκλήρου ή μερικώς επιφύλαξη ή δήλωση που έγινε σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο με δήλωση του, που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης η οποία τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία παραλαβής της.

3. Συμβαλλόμενο Κράτος το οποίο προέβη σε επιφύλαξη σχετικά με οποιαδήποτε διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν δύναται να απαιτήσει εφαρμογή της διάταξης αυτής από οποιοδήποτε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος· μπορεί όμως, αν η επιφύλαξη του είναι μερική ή υπό όρους, να απαιτήσει την εφαρμογή της διάταξης αυτής κατά την έκταση στην οποία το ίδιο την έχει αποδεχθεί.

ΑΡΘΡΟ 42

Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται οποτεδήποτε, με δήλωση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να παραθέτει τις νομικές διατάξεις που θα συμπεριληφθούν στο Παράρτημα III της παρούσας Σύμβασης.

2. Οποιαδήποτε αλλαγή στις εθνικές διατάξεις που περιέχονται στο Παράρτημα III, γνωστοποιείται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, αν τέτοια αλλαγή καθιστά την πληροφορία στο Παράρτημα αυτό λανθασμένη.

3. Οποιοσδήποτε αλλαγές στο Παράρτημα III κατά εφαρμογή των προηγούμενων παραγράφων τίθενται σε ισχύ, σε κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος, ένα μήνα μετά την ημερομηνία γνωστοποίησής τους από το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

ΑΡΘΡΟ 43

1. Η παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από συνθήκες έκδοσης και πολυμερείς διεθνείς συμβάσεις που αφορούν ειδικά θέματα, ούτε διατάξεις που αφορούν θέματα για τα οποία γίνεται πρόνοια στην παρούσα Σύμβαση και τα οποία περιέχονται σε άλλες συμβάσεις που υφίστανται μεταξύ Συμβαλλομένων Κρατών.

2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη δεν θα συνάπτουν μεταξύ τους διμερείς ή πολυμερείς συμβάσεις σε θέματα που προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση, εκτός για να συμπληρώσουν τις διατάξεις της Σύμβασης ή να διευκολύνουν την εφαρμογή των αρχών που ενσωματώνονται σε αυτή.

3. Αν δύο ή περισσότερα Συμβαλλόμενα Κράτη έχουν ήδη βασίσει τις σχέσεις τους στα θέματα αυτά με βάση ομοιόμορφη νομοθεσία, ή έχουν θεσπίσει ειδικό δικό τους σύστημα, ή αν στο μέλλον προτίθεται να το κάνουν, τα Κράτη αυτά δικαιούνται να ρυθμίσουν τις σχέσεις τους ανάλογα, ανεξάρτητα από τους όρους της παρούσας Σύμβασης.

4. Όταν Συμβαλλόμενα Κράτη παύσουν να εφαρμόζουν την παρούσα Σύμβαση στις αμοιβαίες σχέσεις τους, σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, ειδοποιούν σχετικά το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

ΑΡΘΡΟ 44

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Εγκληματολογικών Προβλημάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης ενημερώνεται σχετικά με την εφαρμογή της Σύμβασης και προβαίνει σε οτιδήποτε αναγκαίο για να διευκολύνει φιλική διεθνήτση οποιασδήποτε δυσκολίας η οποία δυνατό να προκύψει από την εφαρμογή της.

ΑΡΘΡΟ 45

1. Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ επ' αόριστο.
2. Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται, σε ότι το αφορά, να καταγγείλει τη Σύμβαση με γνωστοποίηση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
3. Τέτοια καταγγελία θα έχει ισχύ έξι μήνες μετά την ημερομηνία παραλαβής της γνωστοποίησης αυτής από το Γενικό Γραμματέα.

ΑΡΘΡΟ 46

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης ειδοποιεί τα Κράτη Μέλη του Συμβουλίου και οποιοδήποτε Κράτος το οποίο προσχώρησε στην παρούσα Σύμβαση για:

- (α) οποιαδήποτε υπογραφή·
- (β) οποιαδήποτε κατάθεση του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή προσχώρησης·
- (γ) οποιαδήποτε ημερομηνία έναρξης της ισχύος της Σύμβασης αυτής σύμφωνα με το Άρθρο 38·
- (δ) οποιαδήποτε δήλωση που παρέλαβε σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 9, παράγραφος 3·
- (ε) οποιαδήποτε δήλωση που παρέλαβε σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 13, παράγραφος 3·

(στ) οποιαδήποτε δήλωση που παρέλαβε σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 18, παράγραφος 2.

(ζ) οποιαδήποτε δήλωση που παρέλαβε σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 40, παράγραφος 2 και 3.

(η) οποιαδήποτε επιφύλαξη ή δήλωση που έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 41, παράγραφος 1.

(θ) την ανάκληση οποιασδήποτε επιφύλαξης ή δήλωσης που έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 41, παράγραφος 2.

(ι) οποιαδήποτε δήλωση που παρέλαβε σύμφωνα με τα Άρθρα 42, παράγραφος 1, και οποιαδήποτε μεταγενέστερη γνωστοποίηση που παρέλαβε σύμφωνα με την παράγραφο 2 του Άρθρου αυτού.

(κ) για οποιαδήποτε γνωστοποίηση που παρέλαβε σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 43, παράγραφος 4.

(λ) οποιαδήποτε γνωστοποίηση που παρέλαβε σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 45 και την ημερομηνία κατά την οποία η καταγγελία θα έχει ισχύ.

ΑΡΘΡΟ 47

Η παρούσα Σύμβαση και οι γνωστοποιήσεις και δηλώσεις που γίνονται δυνάμει αυτής εφαρμόζονται μόνο αναφορικά με αδικήματα που διαπράττονται μετά που η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ για το επηρεαζόμενο Συμβαλλόμενο Μέρος.

Σε μαρτυρία των πιο πάνω αυτοί που υπογράφουν πιο κάτω, έχοντας δεόντως εξουσιοδοτηθεί για το σκοπό αυτό, υπόγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στο Στρασβούργο, στις 15 Μαΐου του 1972, στα Αγγλικά και Γαλλικά, τα κείμενα των οποίων είναι εξίσου αυθεντικά, σε ένα μόνο αντίτυπο, το οποίο παραμένει κατατεθειμένο στα αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα διαβιβάσει τα πιστοποιημένα αντίγραφα στην κυβέρνηση κάθε Κράτους που την υπόγραψε και προσχώρησε σε αυτή.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να δηλώσει ότι επιφυλάττει το δικαίωμα:

(α) να αρνηθεί αίτημα για έναρξη διαδικασιών, αν θεωρεί ότι το αδίκημα είναι καθαρά θρησκευτικό·

(β) να αρνηθεί αίτημα για έναρξη διαδικασιών για πράξη ή κύρωση για την οποία σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο μπορεί να επιβληθεί μόνο από διοικητική αρχή·

(γ) να μην αποδεχθεί το Άρθρο 22·

(δ) να μην αποδεχθεί το Άρθρο 23·

(ε) να μην αποδεχθεί τις διατάξεις που περιέχονται στη δεύτερη πρόταση του Άρθρου 25 για συνταγματικούς λόγους·

(στ) να μην αποδεχθεί τις διατάξεις που προβλέπονται στο Άρθρο 26, παράγραφος 2, όπου αυτό έχει αρμοδιότητα δυνάμει του εθνικού δικαίου του·

(ζ) να μην εφαρμόσει τα Άρθρα 30 και 31 σχετικά με πράξη για την οποία οι κυρώσεις σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο ή με το δίκαιο του άλλου επηρεαζομένου Κράτους, μπορεί να επιβάλλονται μόνο από διοικητική αρχή·

(η) να μην αποδεχθεί το Μέρος V.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται, να δηλώσει ότι για λόγους που προκύπτουν από το συνταγματικό του δίκαιο μπορεί να υποβάλει ή να δεχθεί αιτήματα για έναρξη διαδικασιών μόνο στις περιπτώσεις που καθορίζονται στο εθνικό του δίκαιο.

Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται, με δήλωση, να καθορίσει την ερμηνεία του όρου "υπήκοος", όσο το αφορά, σύμφωνα με την έννοια της παρούσας Σύμβασης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Κατάλογος αδικημάτων άλλων από αδικήματα που
προβλέπονται στο ποινικό δίκαιο

Τα ακόλουθα αδικήματα θεωρούνται αδικήματα δυνάμει του ποινικού δικαίου.

- στην Γαλλία: οποιαδήποτε παράνομη συμπεριφορά που τιμωρείται για *contravention de grande voirie*.
- στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: οποιαδήποτε παράνομη συμπεριφορά για την οποία εφαρμόζεται η διαδικασία που εκτίθεται στο Νόμο περί Παραβίασης Κανονισμών (*Gesetz uber Ordnungswidrigkeiten* of 24 May 1968 - BGBl 1968, I, 481).
- στην Ιταλία: οποιαδήποτε συμπεριφορά για την οποία εφαρμόζεται ο Νόμος με Αρ. 317 της 3ης Μαρτίου 1967.

Δηλώσεις Κυπριακής Δημοκρατίας

Άρθρο 18, παράγραφος 2

Η Κυπριακή Δημοκρατία δηλώνει ότι επιφυλάσσει το δικαίωμά της να ζητήσει όπως οποιαδήποτε έγγραφα σχετίζονται με την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης συνοδεύονται από μετάφραση στην Ελληνική ή Αγγλική γλώσσα.

Παράρτημα II

Η Κυπριακή Δημοκρατία δηλώνει ότι ο όρος «πολίτης» στα πλαίσια της παρούσας Σύμβασης, σημαίνει πολίτη της Κυπριακής Δημοκρατίας ή πρόσωπο που θα δικαιούτο, με βάση την ισχύουσα νομοθεσία περί της ιδιότητας του πολίτη της Δημοκρατίας, να καταστεί πολίτης της Δημοκρατίας.